

Koordinované závazné stanovisko

Společné metodické doporučení odboru územního plánování Ministerstva pro místní rozvoj, Ministerstva vnitra, Ministerstva životního prostředí a Ministerstva zemědělství

Úvod

Nový stavební zákon, tj. zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), uplatnil v řízeních institut závazného stanoviska podle ustanovení § 149 správního řádu, které není samostatným rozhodnutím ve správním řízení, je podkladem pro vydání „finálního rozhodnutí“ stavebního úřadu, přičemž jeho obsah je závazný pro výrokovou část příslušného rozhodnutí stavebního úřadu. Správní orgány, které jsou příslušné k vydání závazného stanoviska podle zvláštních předpisů, jsou dotčenými orgány ve smyslu ustanovení § 136 správního řádu.

V návaznosti na institut závazného stanoviska upravil nový stavební zákon v ustanovení § 4 odst. 6 koordinované závazné stanovisko jako zvláštní institut sloužící k racionalizaci a zjednodušení postupů v řízeních podle stavebního zákona. V souvislosti s institutem koordinovaného závazného stanoviska vyvstává řada problémů od otázek organizačního charakteru, tj. kdo je má v rámci příslušného úřadu vydávat a podepisovat, přes otázky formy a procesních požadavků, zejména jak o vydání koordinovaného závazného stanoviska žádat nebo co má koordinované stanovisko obsahovat, až po právní problematiku řešení rozporů v jednotlivých typech správních orgánů.

Využití tohoto koordinovaného stanoviska pak má specifickou podobu v úpravě územního řízení, a to podle ustanovení § 86 odst. 2 písm. b) stavebního zákona, podle kterého příslušný stavební úřad obstarává v rámci „svého obecního úřadu“ také koordinované závazné stanovisko, které žadatel není povinen předkládat. Samostatnou problematiku představuje institut „koordinovaného stanoviska“ vydávaného pro potřeby postupu správních orgánů, která nejsou ukončena správním rozhodnutím, popřípadě uplatňování závazných stanovisek na úseku stavebního řádu, zejména v návaznosti na ohlašování jednoduchých staveb nebo u postupů, která nejsou ukončena správním rozhodnutím.

Vydávání koordinovaných závazných stanovisek ve smyslu § 4 odst. 6 stavebního zákona připadá v úvahu u správních orgánů, které vykonávají působnost více dotčených orgánů současně ve více oblastech veřejné správy, resp. podle více zákonů (zákon o ochraně přírody a krajiny, vodní zákon, lesní zákon, zákon o ochraně ovzduší atd.). Může se přitom jednat jak o orgány výkonné moci, tzn. o ministerstva nebo jiné správní úřady, tak o orgány územní samosprávy, tj. o orgány obcí a orgány krajů (při výkonu přenesené působnosti). U každého správního orgánu je postup při vydávání koordinovaného závazného stanoviska determinován jeho charakterem a organizační strukturou.

Z praktických důvodů je dále popisováno uplatňování koordinovaného závazného stanoviska na modelu územního řízení a dotčeného orgánu – obecního úřadu s vědomím, že k přijetí obecných závěrů bude nezbytné zohlednit i další aspekty řízení podle stavebního zákona, jakož i specifika jednotlivých správních orgánů, které vykonávají působnost dotčených orgánů podle zvláštních zákonů.

Koordinované závazné stanovisko

Koordinované závazné stanovisko je správní úkon učiněný dotčeným orgánem příslušným na základě několika zvláštních právních předpisů k téže věci, např. k posouzení dokumentace pro vydání územního rozhodnutí, která je zpravidla následně připojována k žádosti.

Koordinované závazné stanovisko nepředstavuje tedy novou zvláštní působnost příslušného dotčeného orgánu, ale je vyjádřením koordinace jednotlivých zvláštních působností podle zvláštních zákonů. Tato koordinace se projevuje v celém procesu vydávání koordinovaného závazného stanoviska, a to:

- při podání žádosti o vydání koordinovaného závazného stanoviska,
- při sladění (koordinaci) podmínek uvedených ve výrokových částech dílčích závazných stanovisek útvarů orgánu, který vydává koordinované závazné stanovisko,
- při vydávání koordinovaného závazného stanoviska a v jeho obsahu.

Pro specifikaci požadavků ve fázi podání žádosti o koordinované závazné stanovisko je třeba zdůraznit, že tento institut je upraven ve stavebním zákoně pro potřeby stavebního zákona, a protože je koordinované závazné stanovisko podmiňujícím úkonem podle § 149 odst. 1 správního řádu pro vydání rozhodnutí podle stavebního zákona, musí být vydáno k podkladu, který je vyžadován pro příslušné řízení podle stavebního zákona, zejména k příslušné dokumentaci (v rámci územního řízení k dokumentaci podle přílohy č. 4 a 6 vyhl. č. 503/2006 Sb.). Dokumentace pro vydání územního rozhodnutí musí být podle citované vyhlášky zpracována v takovém rozsahu a podrobnostech s ohledem na podmínky území a charakter stavby (§ 3 odst. 2 vyhl. č. 503/2006 Sb.), aby umožnila posouzení záměru v rámci územního řízení, ale také v rámci vydávání podmiňujících závazných stanovisek, a tedy i koordinovaného závazného stanoviska v celém rozsahu. Přesto, že právní úprava jednotlivých zvláštních zákonů a jejich prováděcích předpisů je rozdílná a často z hlediska vyžadování dalších podkladů pro vydání závazného stanoviska neúplná (ve smyslu ustanovení § 6 odst. 2 věta druhá správního řádu platí, že podklady potřebné pro vydání závazného stanoviska si musí správní orgán opatřit sám, pokud právní předpis nestanoví, aby je dodal ten, kdo o stanovisko žádá), je při uplatňování obecné poučovací povinnosti na doplnění žádosti nutné vycházet z těchto principů:

- závazné stanovisko lze vydat pouze na základě žádosti, která by měla obsahovat všechny potřebné údaje a podklady (při vydání závazného stanoviska musí být postupováno ve smyslu základních zásad pro činnost správních orgánů podle ustanovení § 2 až 8 správního řádu),
- je nezbytné uplatnit výklad požadavků na dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí, to je uvedení údajů a podkladů potřebných pro jednotlivé dotčené orgány v návaznosti na základní obsahovou strukturu této dokumentace. Dokumentace pro vydání územního rozhodnutí musí být zpracována autorizovaným projektantem (§ 158 odst. 1 stavebního zákona), který je povinen mimo jiné působit v součinnosti s příslušnými dotčenými orgány (§ 159 odst. 1 stavebního zákona). Projektant by tedy měl konzultovat navržené řešení s dotčenými orgány tak, aby mohl pro klienta (stavebníka) zpracovat použitelnou dokumentaci, která bude zohledňovat reálné požadavky dotčených orgánů s ohledem na podmínky v území a charakter stavby. Závazné stanovisko se vydává pouze na podkladě dokumentace (projektu) pro územní řízení jako koordinované závazné stanovisko vydávané jedním dotčeným orgánem na základě více zvláštních zákonů.

Žadatel o vydání koordinovaného závazného stanoviska tedy musí předložit kvalifikovanou žádost, která umožní její posouzení podle zvláštních zákonů a stanovení podmínek podle těchto zákonů určených do výroku konečného rozhodnutí (např. územního rozhodnutí). Pokud je žádost neúplná nebo požádal-li žadatel o vydání pouze jednoho závazného stanoviska, měl by jej příslušný správní orgán poučit ve smyslu § 4 odst. 2 správního řádu tak, aby mohlo být koordinované závazné stanovisko vydáno, tzn. do doplnění žádosti či dalších podkladů.

Podle ustanovení § 4 odst. 6 stavebního zákona zahrnuje koordinované závazné stanovisko požadavky na ochranu všech veřejných zájmů, které dotčený orgán hájí podle všech dotčených zvláštních zákonů. Smyslem vydání koordinovaného závazného stanoviska je na jedné straně racionalizace a zjednodušení postupu pro žadatele, který, ať již předem poučen v územně plánovací informaci (§ 21 odst. 1 písm. b) a c) stavebního zákona), žádá adresně dotčený orgán o vydání koordinovaného závazného stanoviska na základě několika zvláštních zákonů nebo žádá o vydání tohoto stanoviska příslušný dotčený orgán bez identifikace všech dotčených zájmů. Tuto identifikaci je pak na základě připojené dokumentace povinen si učinit dotčený orgán sám. Na druhé straně slouží koordinované závazné stanovisko příslušnému dotčenému orgánu k provázání všech uplatňovaných požadavků v dané věci tak, aby nebyly duplicitní, či se částečně nepřekrývaly nebo si neprotiřečily. Tato koordinace požadavků vyžaduje aktivní proces, který z hlediska zákona provádí dotčený orgán a který z praktického hlediska musí zajistit „příslušný koordinátor“, tj. organizační složka nebo útvar dotčeného orgánu pověřený ve většině případů k této činnosti podle vnitřního předpisu - organizačního řádu.

V podmínkách obecních úřadů, které zajišťují vydání koordinovaného závazného stanoviska v rámci přenesené působnosti, je třeba vycházet z ustanovení § 109 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, podle kterého je v čele obecního úřadu starosta, přičemž podle ustanovení § 110 odst. 2 je zodpovědný za plnění úkolů obecního úřadu tajemník, je-li tato funkce zřízena. Pro jednotlivé úseky činnosti obecního úřadu může zřídit rada obce odbory a oddělení (§ 109 odst. 2 zákona o obcích). Rozdělení úkolů při vydávání koordinovaného závazného stanoviska v rámci obecních úřadů tak bude navazovat na vnitřní předpis (organizační řád), podle kterého může být k vydávání a podepisování koordinovaných závazných stanovisek pověřen starosta, tajemník nebo jiná osoba (vedoucí příslušného odboru). Pokud nebude uvedená otázka upravena vnitřním předpisem obecního úřadu, bude

vždy příslušný k jeho vydání a podepsání starosta. Z praktického hlediska však bude vhodné upravit v rámci vnitřního předpisu příslušnost k vydání koordinovaného závazného stanoviska jedním z odborů obecního úřadu, zpravidla toho, kterému přísluší obdobné koordinační funkce (např. legislativní a právní, pokud jsou zřízeny) nebo toho odboru, u kterého se předpokládá největší frekvence vydávání závazných stanovisek, tzn. že bude v největším počtu případů vždy příslušný k vydání závazného stanoviska, a tudíž připadá jako nejvhodnější, aby vydával také koordinované závazné stanovisko. S ohledem na to, že finální rozhodnutí podle stavebního zákona bude vydávat ten odbor obecního úřadu, který zajišťuje funkci stavebního úřadu, se nedoporučuje, aby tento odbor byl pověřen vydáváním koordinovaných závazných stanovisek.

V podmínkách krajských úřadů, které zajišťují vydávání koordinovaného závazného stanoviska rovněž v přenesené působnosti, je rozhodujícím ustanovením pro organizaci celého procesu ustanovení § 66 a 68 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích. V čele krajského úřadu stojí ředitel, který podle ustanovení § 69 odst. 1 písm. f) zákona o krajích vydává organizační řád, v rámci kterého může upravit postup při vydávání koordinovaného závazného stanoviska a svěřit tuto činnost některému z odborů nebo oddělení krajského úřadu.

Postup při vydávání koordinovaného závazného stanoviska

Procesní postup při vydávání závazného stanoviska podle § 149 správního řádu není podrobně upraven. Závazné stanovisko je kvalifikované vyjádření správního orgánu podle části čtvrté správního řádu (ustanovení § 154 a 155). Vždy je však třeba při jeho vydávání vycházet zejména ze základních zásad činnosti správních orgánů podle hlavy II části první správního řádu a ustanovení části čtvrté, upravující vyjádření, osvědčení a sdělení správních orgánů. Z praktického hlediska půjde zejména o uplatnění ustanovení o poučovací povinnosti správního orgánu vůči žadateli s cílem, aby byla žádost úplná a bylo možné koordinované závazné stanovisko vydat. Je třeba zdůraznit, že při vydávání koordinovaného závazného stanoviska se nevede správní řízení (nejedná se o správní řízení, ale o řízení v širším slova smyslu - § 149 odst. 2 správního řádu). Z tohoto důvodu se neoznamuje jeho zahájení, a to ani potencionálním účastníkům řízení podle zvláštních zákonů. Tyto osoby budou účastníky navazujícího správního řízení podle stavebního zákona, např. územního řízení. V tomto řízení pak budou moci uplatnit svá procesní práva, a to i ve vztahu k podmiňujícím úkonům

dotčených orgánů, které koordinované závazné stanovisko rovněž představuje. Z hlediska požadavků na lhůty pro vydání koordinovaného závazného stanoviska je třeba vycházet z ustanovení § 6 odst. 1 správního řádu, podle kterého, pokud správní orgán nevyřídí věc bez zbytečných průtahů, učiní tak ve lhůtě přiměřené, není-li zákonná lhůta stanovena. Za obecnou přiměřenou lhůtu se považuje lhůta do 30 dnů ode dne podání žádosti ve smyslu ustanovení § 71 odst. 3 správního řádu, která se například prodlužuje, je-li potřeba provést místní šetření.

S odvoláním na ustanovení § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, by měl dotčený orgán v rámci své informační povinnosti informovat občanská sdružení o podání žádosti o vydání koordinovaného závazného stanoviska. Toto lze dovodit z povinnosti, kdy mají být občanská sdružení předem informována nejen o zahajovaných správních řízeních, ale i o všech zamýšlených zásazích, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny.

Případy rozporů v požadavcích na ochranu dotčených veřejných zájmů

Samostatnou problematiku představuje řešení rozporů v případě vydávání koordinovaného závazného stanoviska. Podle § 4 odst. 6 věty druhé stavebního zákona (výkladem *a contrario*) koordinované závazné stanovisko nelze vydat, a to v případě, jsou-li požadavky na ochranu dotčených veřejných zájmů v rozporu. V případě, kdy jednotlivé vnitřní organizační útvary (odborníky, referáty apod.) obecního (krajského) úřadu zastávají rozporná stanoviska se nejedná o rozpor mezi dotčenými orgány navzájem ve smyslu § 136 odst. 6 správního řádu, neboť správním orgánem je tento obecní (krajský) úřad jako celek a nikoliv jeho vnitřní organizační útvary. Ustanovení § 136 odst. 6 správního řádu se vztahuje pouze na rozpor mezi dvěma správními orgány a nikoliv na „rozpory“ uvnitř jednoho správního orgánu. V těchto případech proto „rozpory“ jednotlivých útvarů v dané věci řeší starosta jako vedoucí obecního úřadu, resp. ředitel krajského úřadu jako jeho vedoucí. To neznamená automaticky, že by nepřihlédl k legitimním požadavkům příslušného odboru, které vyplývají ze zvláštního zákona. Výsledkem celkové koordinace totiž může být také negativní stanovisko k danému záměru. Smyslem shora citovaného ustanovení o nemožnosti vydat koordinované závazné stanovisko v případě rozporů je požadavek, aby žadatel neobdržel soupis neuspořádaných a vzájemně rozporných požadavků, které de facto nelze

realizovat. Podle ustanovení § 4 odst. 6 věty druhé stavebního zákona bude vydáno „pozitivní“ koordinované závazné stanovisko s obsahem „nerozporných“ veřejných zájmů nebo bude vydáno „negativní“ koordinované závazné stanovisko, pokud z hlediska jednoho veřejného zájmu příslušný správní orgán se záměrem nesouhlasí. Případně lze vydat v dané věci koordinované závazné stanovisko „nerozporných“ veřejných zájmů a samostatně stanovisko negativní. Volba aplikace jednotlivých možností závisí v konkrétním případě od charakteru příslušného rozporu a veřejného zájmu. Obecně lze rozdělit skutečné rozpory na meritorní neboli zásadní z hlediska souhlasu nebo nesouhlasu se záměrem jako takovým, a na rozpory podmíněné, respektive vyplývající z podmínek stanovených příslušným dotčeným orgánem podle zvláštního zákona k realizaci záměru. V prvním případě si lze představit vydání negativního koordinovaného závazného stanoviska poté, co příslušný obecní (krajský) úřad posoudí žádost z hlediska několika zvláštních zákonů, přičemž podle jednoho zvláštního zákona se záměrem zásadně nesouhlasí. Ve druhém případě by měl být odstraněn rozpor v rámci příslušného správního orgánu (obecního nebo krajského úřadu).

V případě nečinnosti starosty (ředitele krajského úřadu) při řešení „rozporů“ jednotlivých odborů obecního úřadu, přichází v úvahu uplatnění působnosti nadřízeného orgánu ve smyslu ustanovení § 80 správního řádu (opatření proti nečinnosti obecního úřadu).

Obsah a forma koordinovaného závazného stanoviska

Vydání koordinovaného závazného stanoviska nepředstavuje zvláštní působnost úřadu (dotčeného orgánu) a nepopírá zmocnění podle zvláštních zákonů, naopak je souborem závazných stanovisek podle těchto zvláštních zákonů. Z toho vyplývá, že koordinované závazné stanovisko musí formálně obsahovat samostatné výroky (které jsou výsledkem hodnocení souladu navrhované věci s podmínkami stanovenými zvláštními zákony) s odkazem na příslušné zákony a dále případné podmínky, které výrok podmiňují. Pro vydání koordinovaného závazného stanoviska platí pravidla přiměřeně jako pro společné řízení (§ 140 správního řádu).

Formálně by koordinované závazné stanovisko mělo v úvodu při stanovení příslušnosti obsahovat odkaz na ustanovení § 4 odst. 6 stavebního zákona a na jednotlivá ustanovení zvláštních zákonů (např. obecní úřad xy vydává za použití ustanovení § 4 odst. 6

zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) podle ustanovení § x zákona č. xx a podle ustanovení § y zákona č. xx na základě žádosti pana xy ve věci stavby bytového domu na pozemku parc. č. v k.ú. a k ní připojené dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí zpracované autorizovaným projektantem xy datované č. toto koordinované závazné stanovisko). Jednotlivé výroky koordinovaného závazného stanoviska musí obsahovat odkaz příslušného správního orgánu na ustanovení o jeho příslušnosti a na ustanovení, které mu zakládá působnost k vydání příslušného závazného stanoviska, výrok o souhlasu (nesouhlasu), popř. stanovení podmínek podle zvláštního zákona pro přípravu realizace záměru. Tyto výroky jsou považovány za „samostatná rozhodnutí“, která jsou uvedena na jedné listině. Koordinované závazné stanovisko (stejně jako jednotlivá závazná stanoviska) musí být odůvodněno. V praxi se toto odůvodnění uvádí jen u negativních závazných stanovisek, nicméně teoretické požadavky si vyžadují odůvodnění i u pozitivních (podle zásady přiměřenosti v nezbytném rozsahu). V případě, že k přezkoumání jednotlivých závazných stanovisek není příslušný jediný odvolací správní orgán, je třeba uvést poučení o možnostech a příslušnosti přezkoumání jednotlivých výroků koordinovaného závazného stanoviska.

Jednotlivá závazná stanoviska lze přezkoumat v přezkumném řízení na základě § 149 odst. 5 správního řádu. Různá příslušnost k přezkumu jednotlivých „výroků“ koordinovaného závazného stanoviska není důvodem pro vyloučení možnosti jeho přezkumu. Každý nadřízený orgán přezkoumá tu část koordinovaného závazného stanoviska, která spadá do jeho působnosti. Dojde-li ke změně nebo zrušení příslušné části koordinovaného závazného stanoviska (tj. dílčího závazného stanoviska) podle § 149 odst. 6 správního řádu, poté co rozhodnutí nabylo právní moci, pak je to důvod pro obnovu řízení.

Koordinované závazné stanovisko v rámci územního řízení

Podle ustanovení § 86 odst. 2 písm. b) stavebního zákona není žadatel povinen předložit koordinované závazné stanovisko vydávané obecním úřadem, který je současně příslušný vydat územní rozhodnutí. Tento postup představuje na jedné straně výrazné zjednodušení pro žadatele, ale na druhé straně zvýšené nároky na příslušný odbor stavebního úřadu, který je příslušný k vydání územního rozhodnutí a současně musí iniciovat vydání koordinovaného závazného stanoviska v rámci svého obecního úřadu, a to na základě

podkladů, které připojí žadatel ke své žádosti, zejména dokumentace pro vydání územního rozhodnutí.

Dokumentace pro vydání územního rozhodnutí je výsledkem projektové činnosti, která se považuje podle ustanovení § 158 stavebního zákona za vybranou činnost ve výstavbě, kterou mohou vykonávat pouze fyzické osoby, které získali oprávnění k jejich výkonu podle zvláštního právního předpisu (autorizace). Projektant (§ 22 odst. 4 stavebního zákona) má stanovenou stavebním zákonem odpovědnost a řadu povinností, zejména podle ustanovení § 159 stavebního zákona. Při uplatňování ustanovení § 86 odst. 2 písm. b) stavebního zákona je potřeba vzít v úvahu zejména ustanovení § 159 odst. 1 větu druhou stavebního zákona, podle kterého je projektant povinen působit v součinnosti s dotčenými orgány. Z toho vyplývá, že dokumentace pro vydání územního rozhodnutí nemůže být předložena stavebnímu úřadu bez toho, aniž by minimálně byla konzultována s příslušnými dotčenými orgány včetně těch, které přicházejí v úvahu pro vydání koordinovaného závazného stanoviska v rámci obecního úřadu příslušného k vydání územního rozhodnutí. Uplatňování tohoto výkladu by tak mělo předejít nárokům na v podstatě dokončování projektu v rámci územního řízení stavebním úřadem.

Postup v rámci územního řízení při uplatňování ustanovení § 86 odst. 2 písm. b) stavebního zákona by měl být upraven rovněž vnitřním předpisem obecního úřadu, neboť bez takové úpravy by vedoucí příslušného odboru, který vykonává funkci stavebního úřadu, musel požádat starostu o vydání koordinovaného závazného stanoviska. „Koordinátor“ – odbor obecního úřadu určený vnitřním předpisem k vydání koordinovaného závazného stanoviska na žádost stavebního úřadu na základě podkladů připojených k žádosti o vydání územního rozhodnutí vydává v rámci územního řízení koordinované závazné stanovisko.

Stavební úřad při postupu podle ustanovení § 86 odst. 2 písm. b) stavebního zákona vydá usnesení, kterým přeruší územní řízení (§ 57 odst. 4, event. § 149 odst. 2 správního řádu) a po doplnění koordinovaného závazného stanoviska obecního úřadu, jehož je součástí, pokračuje v územním řízení. Po dobu přerušování územního řízení z tohoto důvodu lhůty pro vydání rozhodnutí neběží.

Koordinované stanovisko

Koordinované stanovisko slouží pro jiná opatření a úkony podle stavebního zákona, tzn. že se vydává v případech, kdy nenásleduje vydání rozhodnutí.

Na postup při jeho vydávání se vztahuje ustanovení § 4 odst. 6 stavebního zákona a přiměřeně pravidla uvedená v tomto metodickém doporučení.

Závěr

Institut koordinovaného závazného stanoviska představuje podle jednoho ze základních cílů nového stavebního zákona zjednodušení pro žadatele, přičemž na druhé straně přináší nové, někdy zvýšené nároky pro příslušné dotčené orgány. V rámci požadovaného zjednodušení pro žadatele (viz § 4 odst. 1 stavebního zákona) je třeba vždy postupovat tak, aby mohlo být vydáno koordinované závazné stanovisko podle § 4 odst. 6 stavebního zákona.

4. června 2007

Vzor koordinovaného závazného stanoviska

Městský úřad Češov, Západní 976, 123 45 Češov

Autoservis Nováček
Západní 777
135 79 Češov

Koordinované závazné stanovisko

k dokumentaci pro územní řízení pro umístění stavby „Autoservis AUTO-MOTO Nováček“.

Žadatel: Autoservis Nováček, Západní 777, 135 79 Češov

Předložená dokumentace stavby „Autoservis AUTO-MOTO Nováček“, kterou vypracovala Projekční kancelář JM7, a.s., Dolní 126, 123 45 Češov, řeší výstavbu opravný motorů, klempírny, lakovny, střediska elektro, čekárny pro zákazníky s občerstvením, kanceláře, vrátnici, kotelnu, zpevněné plochy nádvoří, přípojky na veřejný rozvod vody, plynu, elektrické energie a kanalizační přípojky a to na pozemcích parc. č. 987/1, 654/2 a 321/9 v kat. území Češov.

Městský úřad Češov jako dotčený orgán (dále je „městský úřad“) vydává k předložené dokumentaci pro územní řízení stavby „Autoservis AUTO-MOTO Nováček“ ve smyslu ustanovení § 4 odst. 6 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 68/2007 Sb.

koordinované závazné stanovisko

zahrnující jednotlivá závazná stanoviska k ochraně dotčených veřejných zájmů, které hájí na základě:

1/ zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, § 29 odst. 2 písm. b)

Veřejné zájmy na úseku ochrany státní památkové péče, jejichž ochrana je v působnosti městského úřadu, odboru kultury, nejsou předmětným záměrem dotčeny.

2/ zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, § 40 odst. 4 písm. c)

Veřejné zájmy na úseku dopravy (silnic II. a III. třídy), jejichž ochrana je v působnosti městského úřadu, odboru dopravy, nejsou předmětným záměrem dotčeny.

3/ zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 48 odst. 2 písm. c) v souvislosti s § 14 odst. 2

Veřejné zájmy na úseku ochrany pozemků s funkcí lesa, jejichž ochrana je v působnosti městského úřadu, odboru životního prostředí, nejsou předmětným záměrem dotčeny.

4/ zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 105 odst. 2 písm. d) v souvislosti s § 18 odst. 1

Veřejné zájmy na úseku ochrany vod, jejichž ochrana je v působnosti městského úřadu, odboru životního prostředí, nejsou předmětným záměrem dotčeny.

5/ zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, § 76 odst. 2 písm. a) v souvislosti s § 4 odst. 2

Veřejné zájmy na úseku ochrany přírody a krajiny, jejichž ochrana je v působnosti městského úřadu, odboru životního prostředí, nejsou předmětným záměrem dotčeny.

6/ zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, § 15 písm. e) v souvislosti s § 6 odst. 2, § 7 odst. 3, § 9 odst. 6

Veřejné zájmy na úseku ochrany zemědělského půdního fondu, jejichž ochrana je v působnosti městského úřadu, odboru životního prostředí, nejsou předmětným záměrem dotčeny.

7/ zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, § 50 odst. 1 písm. a)

K výše uvedenému záměru nejsou ze strany městského úřadu, odboru životního prostředí, ochrany ovzduší připomínky.

8/ zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, § 79 odst. 4 písm. b)

Veřejné zájmy na úseku odpadového hospodářství, jejichž ochrana je v působnosti městského úřadu, odboru životního prostředí, nejsou předmětným záměrem dotčeny.

ZÁVĚR:

Městský úřad Česov na základě dílčích závazných stanovisek vydaných dle jednotlivých úseků veřejné správy, v nichž chrání dotčené veřejné zájmy, konstatuje, že z hlediska chráněných zájmů lze výše specifikovanou stavbu umístit bez připomínek.

Projektovou dokumentaci si ponecháváme pro služební potřebu.

.....
Ing. Jiří Paleček
starosta MěÚ Česov